

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/1308 z dnia 28 kwietnia 2021 r. zmieniające załączniki I i II do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1629 w celu modyfikacji wykazu unijnych śródlądowych dróg wodnych i minimalnych wymagań technicznych mających zastosowanie do jednostek pływających 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1309 z dnia 2 sierpnia 2021 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [„Värmländskt skrämmjöl” (ChOG)] 14
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1310 z dnia 6 sierpnia 2021 r. w sprawie sprostowania niektórych wersji językowych rozporządzenia (UE) nr 1178/2011 ustanawiającego wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do załóg w lotnictwie cywilnym zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 ⁽¹⁾ 15

DECYZJE

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2021/1311 z dnia 30 lipca 2021 r. w sprawie uznania Hrvatski Registar Brodova (Chorwackiego Rejestru Statków) jako instytucji klasyfikacyjnej dla statków żeglugi śródlądowej zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1629 17

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2021/1308

z dnia 28 kwietnia 2021 r.

zmieniające załączniki I i II do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1629 w celu modyfikacji wykazu unijnych śródlądowych dróg wodnych i minimalnych wymagań technicznych mających zastosowanie do jednostek pływających

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1629 z dnia 14 września 2016 r. ustanawiającą wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej, zmieniającą dyrektywę 2009/100/WE i uchylającą dyrektywę 2006/87/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 2 i art. 31 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie (UE) 2016/1629 wprowadzono zharmonizowany system wydawania świadectw technicznych dla statków żeglugi śródlądowej spełniających jednolite wymagania techniczne.
- (2) Załącznik I do dyrektywy (UE) 2016/1629 zawiera wykaz śródlądowych dróg wodnych Unii podzielonych geograficznie na rejony 1, 2 i 3.
- (3) Podział dróg wodnych na rejony jest dokonywany przez państwo członkowskie w odniesieniu do dróg wodnych na jego terytorium.
- (4) Modyfikacja klasyfikacji drogi wodnej, w tym dodanie i usunięcie dróg wodnych, może zostać dokonana na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego.
- (5) W dniu 15 maja 2018 r. Republika Francuska wystąpiła z wnioskiem o modyfikację wykazu dróg wodnych w rejonie 1 na swoim terytorium. Należy odpowiednio zmodyfikować wpis w załączniku I odnoszący się do rejonu 1 unijnych śródlądowych dróg wodnych poprzez dodanie rejonu 1 we Francji.
- (6) W dniu 9 lipca 2019 r. Królestwo Szwecji wystąpiło z wnioskiem o modyfikację wykazu dróg wodnych w rejonach 1, 2 i 3 na swoim terytorium poprzez dodanie dodatkowych szwedzkich śródlądowych dróg wodnych w rejonach 1, 2 i 3.
- (7) Biorąc pod uwagę wystąpienie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii, należy zmodyfikować załącznik I, aby usunąć wszystkie odniesienia do śródlądowych dróg wodnych na jego terytorium.
- (8) W załączniku II do dyrektywy (UE) 2016/1629 określa się, że wymaganiami technicznymi mającymi zastosowanie do jednostek pływających są wymagania określone w normie ES-TRIN 2019/1.
- (9) Działania Unii w sektorze żeglugi śródlądowej powinny zmierzać do zapewnienia jednolitości w zakresie opracowywania wymagań technicznych dla statków żeglugi śródlądowej w Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 252 z 16.9.2016, s. 118.

- (10) Europejski Komitet ds. Opracowywania Norm w Żegludze Śródlądowej (CESNI) utworzono dnia 3 czerwca 2015 r. w ramach Centralnej Komisji Żeglugi na Renie (CKZR) w celu opracowania norm technicznych dla śródlądowych dróg wodnych w różnych dziedzinach, zwłaszcza w odniesieniu do statków, technologii informacyjnej i załóg.
- (11) Na posiedzeniu w dniu 13 października 2020 r. CESNI przyjął nową normę europejską ustanawiającą wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej – normę ES-TRIN 2021/1 ^(?). Norma ES-TRIN określa jednolite wymagania techniczne niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa statków żeglugi śródlądowej. Zawiera ona: przepisy dotyczące budowy statków żeglugi śródlądowej, ich wyposażenia i urządzeń; specjalne przepisy dotyczące poszczególnych kategorii statków, takich jak statki pasażerskie, zestawy pchane i kontenerowce; przepisy dotyczące wyposażenia automatycznych systemów identyfikacji statków; przepisy dotyczące identyfikacji statków; wzór zaświadczeń oraz rejestru; przepisy przejściowe; jak również instrukcje dotyczące stosowania normy technicznej.
- (12) Należy zatem zmodyfikować załącznik II do dyrektywy (UE) 2016/1629 w celu określenia, że wymaganiami technicznymi mającymi zastosowanie do jednostek pływających są wymagania określone w normie ES-TRIN 2021/1, która powinna mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2022 r.
- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę (UE) 2016/1629,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W dyrektywie (UE) 2016/1629 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) załącznik I zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;
- 2) załącznik II zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 pkt 2 stosuje się od dnia 1 stycznia 2022 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 kwietnia 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

^(?) Uchwała CESNI 2020-II-1.

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK I

**WYKAZ ŚRÓDLĄDOWYCH DRÓG WODNYCH UNII PODZIELONYCH GEOGRAFICZNIE NA
REJONY 1, 2 i 3**

ROZDZIAŁ 1

Rejon 1**Francja**

W dolnym biegu od granicy wód morskich w ujściach Sekwany, Loary, Żyrondy i Rodanu

Niemcy

Ems	Od linii łączącej dawną latarnię morską Greetsiel i molo zachodnie przy wejściu do portu w Eemshaven w kierunku otwartego morza do szerokości geograficznej 53°30' N i długości geograficznej 6°45' E, tzn. nieznacznie w kierunku morza od rejonu przeładunkowego dla jednostek do przewozu ładunków suchych w Alte Ems (1)
-----	--

Polska

Część Zatoki Pomorskiej na południe od linii łączącej Północny Perd na wyspie Rugia z latarnią morską Niechorze.

Część Zatoki Gdańskiej na południe od linii łączącej latarnię morską Hel z pławą podejściową do portu Bałtyjsk.

Szwecja

Jezioro Wener, od południa ograniczone równoleżnikiem stawy Bastungsgrunden.

Jezioro Vättern**Brofjorden – Donsö**

Obszar ograniczony lądem stałym lub granicami rejonu 2 lub 3 oraz linią od najbardziej wysuniętego na południe punktu Grötö przez najbardziej wysunięty na zachód punkt Gåsö; najbardziej wysunięty na północ punkt Hermanö; Hermanö huvud (cypel Hermanö); Vedholmen; Danholmen; środek Mollön; latarnię Råbbehuvud; dolną latarnię Sankt Olov; najbardziej wysunięty w kierunku południowo-wschodnim punkt Flatholmen; latarnię Åstol; latarnię Marstrand; latarnię Sälö; dolną latarnię Kågholmen; latarnię Tynneskär; latarnię Buskärs Knöte; oraz górną latarnię Rivö do latarni Rivö.

Północny Öregrundsgrepen

Obszar między lądem stałym a Gräsö, ograniczony na północy równoleżnikiem przebiegającym przez latarnię Engelska grundet, a na południu południkiem przebiegającym przez górną latarnię główną Öregrund.

Söderarm – Sandhamn

Obszar ograniczony granicami rejonu 2 oraz linią od latarni głównej Tyvö przez latarnię Söderarm; górną latarnię główną stacji pilotowej Söderarm; oraz latarnię Prästkobben do stawy Corsö.

Jungfrufjärden

Obszar ograniczony lądem stałym lub granicami rejonu 2 oraz linią od najbardziej wysuniętego na zachód punktu Nämndö przez najbardziej wysunięty na zachód punkt Mörtö-Bunsö do stawy Ornöhuvud.

Mysingen – Landsort

Obszar ograniczony granicami rejonu 2 oraz linią od latarni Utö przez najbardziej wysunięty na południe punkt Nättarö; latarnię Måsknöv; oraz latarnię Viksten do latarni Landsort.

Landsort – Arkö

Obszar ograniczony lądem stałym lub granicami rejonu 2 lub 3 oraz linią biegnącą od latarni Landsort przez najbardziej wysunięty na południe punkt Enskär i latarnię Norra Kränkan do Marö kupa.

Zatoka Valdemarsviken i archipelag Gryt

Obszar ograniczony lądem stałym lub granicami rejonu 2 oraz linią od stawy Gubbö kupa przez latarnię Häradsskär i latarnię Hägerökarten do najbardziej wysuniętego na południe punktu Kvädö.

Północna część cieśniny Kalmarskiej – Västervik

Obszar ograniczony lądem stałym i linią biegnącą od Hallmare Skackel przez latarnię Aleskär; latarnię Idö; latarnię Idö Stångskär; latarnię Strupö Ljungskär, punkt N 57 20,0 E016 48,0; oraz zachodnią pławę kardynalną Enerumsgrund do najbardziej wysuniętego na północ punktu Öland i dalej przez północno-zachodnie wybrzeże Öland, a na południu równoleżnikiem N 56 51,00.

Południowa część cieśniny Kalmarskiej

Obszar między lądem stałym a Öland, ograniczony na północy linią od punktu Dunö (w części kontynentalnej) do Beijerhamn na Öland, a na południu równoleżnikiem N 56 15,00.

Rejon 2**Republika Czeska**

Jezioro zapory Lipno

Niemcy

Ems	Od linii przecinającej Ems w okolicy wejścia do portu w Papenburgu pomiędzy przepompownią w Diemen i otwarciem wału ochronnego w Halte do linii łączącej dawną latarnię morską Greetsiel i nabrzeże zachodnie przy wejściu do portu w Eemshaven
Jade	W obrębie linii łączącej dawną latarnię Schillig i wieżę kościelną w Langwarden
Wezera	Od północno-zachodniej krawędzi mostu kolejowego w Bremie do linii łączącej wieże kościołów w Langwarden i Cappel, wraz z odgałęzzeniami Westergate, Rekumer Loch, Rechter Nebenarm i Schweiburg
Łaba wraz z Bützflether Süderelbe (od 0,69 km do ujścia do Łaby), Ruthenstrom (od 3,75 km do ujścia do Łaby), Wischhafener Süderelbe (od 8,03 km do ujścia do Łaby)	Od dolnej granicy portu w Hamburgu do linii łączącej stawę Döse i zachodnią krawędź wału ochronnego Friedrichskoog (Dieksand) wraz z odnogą Nebenelbe oraz dopływami: Este, Lühe, Schwinge, Oste, Pinnau, Krückau i Stör (w każdym przypadku od ujścia do zapory wodnej)
Zatoka Meldorfer Bucht	W obrębie linii łączącej zachodnią krawędź wału ochronnego Friedrichskoog (Dieksand) i główkę pirsu zachodniego w Büsum
Eider	Od ujścia kanału Gieselau (22,64 km) do linii łączącej środek fortecy („Tränke”) z wieżą kościelną w Vollerwiek
Kanał Gieselau	Od ujścia do Eider do ujścia do Kanału Kilońskiego

Flensburger Förde	W obrębie linii łączącej latarnię morską Kegnäs i Birknack i na północ od granicy niemiecko-duńskiej w zatoce Flensburger Förde
Schlei	W obrębie linii pomiędzy główkami pirsu Schleimünde
Zatoka Eckernförder Bucht	W obrębie linii łączącej Bocknis-Eck i północno-wschodni koniec stałego lądu w Dänisch Nienhof
Kieler Förde	W obrębie linii łączącej latarnię morską w Bülk i pomnik ku czci marynarzy w Laboe
Kanał Kiloński wraz z jeziorami Audorfer See i Schirnauer See	Od linii łączącej główki pirsu w Brunsbüttel aż do linii łączącej światła wejściowe Kiel-Holtenau, wraz z jeziorem Obereidersee z cieśniną, jeziorem Audorfer See, jeziorem Borgstedter See z cieśniną, jeziorem Schirnauer See, jeziorem Flemhuder See oraz Achterwehler Kanal
Trave	Od północno-zachodniej krawędzi zwodzonego mostu kolejowego w Lubece wraz z Pötenitzer Wiek oraz jezioro Dassower See aż do linii łączącej południową wewnętrzną i północną zewnętrzną główkę pirsu w Travemünde
Leda	Od wejścia do portu zewnętrznego śluzy morskiej Leer do ujścia do Eems
Hunte	Od portu Oldenburg i od 140 m w dół rzeki poniżej mostu Amalienbrücke w Oldenburgu do ujścia do Wezery
Lesum	Od zbiegu Hamme i Wümme (0,00 km) do ujścia do Wezery
Este	Od dolnych wód śluzy Buxtehude (0,25 km) do ujścia do Łaby
Lühe	Od dolnych wód Au-Mühle w Horneburgu (0,00 km) do ujścia do Łaby
Schwinge	Od północnej krawędzi śluzy Salztor w Stade do ujścia do Łaby
Oste	Od punktu położonego w odległości 210 m ponad linią środkową mostu drogowego nad zaporą na Oste (69,360 km) do ujścia do Łaby
Pinnau	Od południowo-zachodniej krawędzi mostu kolejowego w Pinnebergu do ujścia do Łaby
Krückau	Od południowo-zachodniej krawędzi mostu leżącego w ciągu ulicy Wedenkamp w Elmshorn do ujścia do Łaby
Stör	Od pływomierza Rensing do ujścia do Łaby
Freiburger Hafentriel	Od wschodniej krawędzi śluzy we Freiburgu nad Łabą aż do ujścia do Łaby
Zatoka Wismarbucht, jezioro Kirchsee, Breitling, Salzhaff i teren portu w Wismarze	W kierunku morza aż do linii poprowadzonej pomiędzy Hoher Wieschendorf Huk i latarnią morską Timmendorf i pomiędzy linią łączącą latarnię morską Gollwitz na wyspie Poel i południowy kraniec półwyspu Wustrow
Warnow z Breitling i odgałęzzeniami	W dół rzeki od Mühlendamm od północnej krawędzi mostu Geinitzbrücke w Rostocku w kierunku morza aż do linii łączącej północne punkty pirsu zachodniego i wschodniego w Warnemünde

Wody ograniczone lądem stałym oraz półwyspami Darß i Zingst oraz wyspy Hiddensee i Rugia (w tym teren portu w Stralsundzie)	W kierunku morza zawarte pomiędzy: półwyspem Zingst i wyspą Bock: aż do szerokości geograficznej 54°26'42'' N, wyspami Bock i Hiddensee: aż do linii łączącej północny kraniec wyspy Bock i południowy kraniec wyspy Hiddensee, wyspą Hiddensee i Rugią (Bug): aż do linii łączącej południowo-wschodni kraniec Neubessin i Buger Haken
Kleine Jasmunder Bodden	
Greifswalder Bodden	W kierunku morza aż do linii poprowadzonej od wschodniego krańca Thiessower Haken (Südperd) do wschodniego krańca wyspy Ruden i dalej do północnego krańca wyspy Uznam (54° 10' 37'' N, 13° 47' 51'' E)
Ryck	Na wschód od mostu Steinbecker w Greifswaldzie do linii łączącej główki falochronów
Wody ograniczone lądem stałym oraz wyspą Uznam (Peenestrom z terenem portu w Wolgast, Achterwasser i Zalewem Szczecińskim)	Na wschód aż do granicy z Rzeczpospolitą Polską na Zalewie Szczecińskim
Uecker	Od południowo-zachodniego krańca mostu drogowego w Uekermünde do linii łączącej główki mola

Uwaga: W przypadku statków, których port macierzysty znajduje się w innym państwie, należy uwzględnić art. 32 Traktatu o współpracy Ems-Dollart z dnia 8 kwietnia 1960 r. (BGBl. 1963 II, s. 602).

Francja

Żyronda od punktu kilometrowego (PK 48,50) do położonej w dolnym biegu części cypla Ile de Patiras, do granicy wód morskich wyznaczonej linią łączącą Pointe de Grave i Pointe de Suzac;

Loara od Cordemais (PK 25) do granicy wód morskich wyznaczonej linią łączącą Pointe de Mindin i Pointe de Penhoët;

Sekwana od początku kanału Tancarville do granicy wód morskich wyznaczonej linią łączącą Cape Hode na prawym brzegu i punkt na lewym brzegu, gdzie planowana grobla zetknie się z wybrzeżem poniżej Berville;

Vilaine od zapory Arzal do granicy wód morskich wyznaczonej linią łączącą Pointe du Scal i Pointe du Moustoir;

Jezioro Genewskie.

Węgry

Jezioro Balaton

Niderlandy

Dollard

Eems

Waddensee: w tym połączenia z Morzem Północnym

IJsselmeer: w tym Markermeer i IJmeer, ale bez Gouwee

Nieuwe Waterweg i Scheur

Kanał Calland na zachód od portu Benelux

Hollandsch Diep

Breediep, Beerkanaal i powiązane porty

Haringvliet i Vuile Gat: w tym drogi wodne pomiędzy Goeree-Overflakkee z jednej strony i Voorne-Putten oraz Hoeksche Waard z drugiej strony

Hellegat

Volkerak

Krammer

Grevelingenmeer i Brouwershavensche Gat: w tym wszystkie drogi wodne pomiędzy Schouwen-Duiveland i Goeree-Overflakkee

Keten, Mastgat, Zijpe, Krabbenkreek, Wschodnia Skalda i Roompot: w tym drogi wodne pomiędzy Walcheren, Noord-Beveland i Zuid-Beveland z jednej strony i Schouwen-Duiveland oraz Tholen z drugiej strony, bez Kanału Skalda-Ren

Skalda i Zachodnia Skalda oraz obszar u ujścia do morza: w tym drogi wodne pomiędzy Zeeuwsch-Vlaanderen z jednej strony i Walcheren oraz Zuid-Beveland z drugiej, bez Kanału Skalda-Ren

Polska

Zalew Szczeciński

Zalew Kamieński

Zalew Wiślany

Zatoka Pucka

Zbiornik Włocławski

Jezioro Śniardwy

Jezioro Niegocin

Jezioro Mamry

Szwecja

Lysekil – Orust – Tjörn

Obszar ograniczony lądem stałym oraz linią biegnącą od Slaggön w Lysekil do Skaftölandet o azymucie 170 stopni; linią biegnącą od latarni Islandsberg do Lavösund; linią biegnącą od latarni Lyr o azymucie 300 stopni do lądu stałego na wschód od Mollösund; linią biegnącą od najbardziej wysuniętego na południe punktu Lyr do Björholmen; oraz w północnej części Hakefjorden linią tworzoną przez równoleżnik N 58 01,00.

Południowy archipelag Göteborga

Obszar ograniczony lądem stałym lub granicami rejonu 3 oraz linią od najbardziej wysuniętej na zachód części portu Arendal przez Knippelholmen; latarnię Rivö, górną latarnię Rivö; stawę wieży Käsö; latarnię Kårholmen; oraz latarnię Rättarens do Askims nabbe.

Öregrund – Norrtälje

Obszar między lądem stałym a Gräsö, ograniczony na północy południkiem przechodzącym przez górną latarnię główną Öregrund i ograniczony w kierunku morza linią między Äpskäret a latarnią Råstensudde; linią przechodzącą przez Singundet; mostami przez Fygdströmmen; linią od Dejeudden przez latarnię Arholma do latarni Tyvö.

Norrtälje – Nämdö

Obszar ograniczony lądem stałym lub granicami rejonu 2 lub 3 oraz linią od latarni Tyvö przez latarnię Idskärskobben; najbardziej wysunięty na zachód punkt Svartlöga; latarnię Stenkobsgrund, stawę Korsö; oraz najbardziej wysunięty na zachód punkt Nämdö do najbardziej wysuniętego na południe punktu Björnö.

Dalarö – Torö

Obszar ograniczony lądem stałym i linią biegnącą od Klacknäset przez stawę Ornöhuvud; Näset w Ornö; najbardziej wysunięty na północ punkt Utö; latarnię Utö; latarnię Älvsnabben; Norra Stegholmen; Yttre Gården; Valsudden na Järflotta; oraz Långsudden na Järflotta do najbardziej wysuniętego na wschód punktu Torö.

Torö – Oxelösund

Obszar ograniczony lądem stałym lub granicami rejonu 3 oraz linią od kościoła Tyvö przez latarnię Fifång; latarnię Kockehällan; wieżę Lacka; najbardziej wysunięty na wschód punkt Kittelö; latarnię Trutbådan, latarnię Beten; oraz stawę Femöre-huvud do Svartudden na północ od górnej latarni Kungshamn.

Bråviken, Slätbaken i archipelag Östergötland

Obszar ograniczony lądem stałym (w zachodniej części Bråviken od mostu Hamnbron w Norrköping; w zachodniej części Slätbaken od śluzy Mem) oraz linią biegnącą od latarni Gullängsberget przez stawę Arkö; Marö kupa; stawę Kupa klint; najbardziej wysunięty na zachód punkt Birkskär; oraz stawę Gubbö kupa do Dalaudden na południe od Orren.

Środkowa część cieśniny Kalmarskiej

Obszar ograniczony na zachodzie lądem stałym, na wschodzie przez Öland, na północy równoleżnikiem N 56 51,00, a na południu linią od punktu Dunö (w części kontynentalnej) do Beijerhamn na Öland.

ROZDZIAŁ 2**Rejon 3****Belgia**

Skalda morska (w dół od otwartego kotwicowiska w Antwerpii)

Bułgaria

Dunaj: od 845,650 km do 374,100 km biegu rzeki

Republika Czeska

Jeziora zaporowe: Brněnská (Kníničky), Jesenice, Nechranice, Orlík, Rozkoš, Slapy, Těrlicko, Žermanice i Nové Mlýny III

Jeziora powstałe po kopalniach żwiru: Ostrožná Nová Ves i Tovačov

Niemcy

Dunaj	Od Kelheim (2 414,72 km) do granicy niemiecko-austriackiej w Jochenstein
Ren wraz z Lampertheimer Altrhein (od 4,75 km do Renu), Altrhein Stockstadt-Erfelden (od 9,80 km do Renu)	Od granicy niemiecko-szwajcarskiej do granicy niemiecko-niderlandzkiej
Łaba (Norderelbe) włącznie z Süderelbe i Köhlbrand	Od ujścia kanału Łaba-Seiten do dolnej granicy portu Hamburg
Müritz	

Francja

Adour od Bec du Gave do morza;

Aulne od śluzy w Châteaulin do granicy wód morskich wyznaczonej przez Passage de Rosnoën;

Blavet od Pontivy do Pont du Bonhomme;

Canal de Calais;

Charente od mostu w Tonnay-Charente do granicy wód morskich wyznaczonej przez linię przechodzącą przez środek położonej niżej z biegiem rzeki latarni na lewym brzegu i przez środek Fort de la Pointe;

Dordogne od połączenia z Lidoire do Bec d'Ambès;

Garonna od mostu w Castet en Dorthe do Bec d'Ambès;

Żyronda od Bec d'Ambès do linii prostopadłej w punkcie o kilometrażu 48,50 i przecinającej położony niżej z biegiem rzeki cypel Ile de Patiras;

Hérault od portu Bessan do morza aż do górnej granicy równi pływowej;

Isle od połączenia z Dronne do połączenia z Dordogne;

Loara od połączenia z Maine do Cordemais (punkt o kilometrażu 25);

Marna od mostu w Bonneuil (punkt o kilometrażu 169 bis 900) i śluzy w St Maur do połączenia z Sekwaną;

Ren

Nive od zapory Häitze pod Ustaritz do połączenia z Adour;

Oise od śluzy Janville do połączenia z Sekwaną;

Orb od Sérignan do morza aż do górnej granicy równi pływowej;

Rodan od granicy ze Szwajcarią do morza, z wyjątkiem Petit Rhône;

Saona od mostu Pont de Bourgogne w Chalon-sur-Saône do połączenia z Rodanem;

Sekwana od śluzy w Nogent-sur-Seine do początku kanału Tancarville;

Sèvre Niortaise od śluzy w Marans przy granicy wód morskich naprzeciwko wartowni do ujścia;

Somma od położonej niżej z biegiem rzeki krawędzi mostu Pont de la Portelette w Abbeville do wiaduktu na linii kolejowej z Noyelles do Saint-Valéry-sur-Somme;

Vilaine od Redon (punkt z kilometrażem 89,345) do zapory Arzal;

Jeziro Amance;

Jeziro Annecy;

Jeziro Biscarosse;

Jeziro Bourget;

Jeziro Carcans;

Jeziro Cazaux;

Jeziro Der-Chantecoq;

Jeziro Guerlédan;

Jeziro Hourtin;

Jeziro Lacanau;

Jeziro Orient;

Jeziro Pareloup;

Jezioro Parentis;
Jezioro Sanguinet;
Jezioro Serre-Ponçon;
Jezioro Temple.

Chorwacja

Dunaj: od 1 295 + 500 km do 1 433 + 100 km biegu rzeki
Rzeka Drawa: od 0 km do 198 + 600 km biegu rzeki
Rzeka Sawa: od 210 + 800 km do 594 + 000 km biegu rzeki
Rzeka Kupa: od 0 km do 5 + 900 km biegu rzeki
Rzeka Una: od 0 km do 15 km biegu rzeki

Węgry

Dunaj: od 1 812 km do 1 433 km biegu rzeki
Dunaj Moson: od 14 km do 0 km biegu rzeki
Dunaj Szentendre: od 32 km do 0 km biegu rzeki
Dunaj Ráckeve: od 58 km do 0 km biegu rzeki
Rzeka Cisa: od 685 km do 160 km biegu rzeki
Rzeka Drawa: od 198 km do 70 km biegu rzeki
Rzeka Bodrog: od 51 km do 0 km biegu rzeki
Rzeka Kettős-Körös: od 23 km do 0 km biegu rzeki
Rzeka Hármas-Körös: od 91 km do 0 km biegu rzeki
Kanał Sió: od 23 km do 0 km biegu rzeki
Jezioro Velence
Jezioro Fertő

Niderlandy

Ren

Sneekermeer, Koevordermeer, Heegermeer, Fluessen, Slotermeer, Tjeukemeer, Beulakkerwijde, Belterwijde, Ramsdiep, Ketelmeer, Zwartemeer, Veluwemeer, Eemmeer, Alkmaardermeer, Gouwzee, Buiten IJ, Afsesloten IJ, Kanał Morza Północnego, port w IJmuiden, teren portu w Rotterdamie, Nieuwe Maas, Noord, Oude Maas, Beneden Merwede, Nieuwe Merwede, Dordsche Kil, Boven Merwede, Waal, kanał Bijlandsch, Górny Ren, kanał Pannersdensch, Geldersche IJssel, Dolny Ren, Lek, kanał Amsterdam–Ren, Veerse Meer, kanał Skalda–Ren do ujścia w Volkerak, Amer, Bergsche Maas, Moza poniżej Venlo, Gooimeer, Europort, kanał Caland (na wschód od portu Benelux), kanał Hartel

Austria

Dunaj: od granicy z Niemcami do granicy ze Słowacją
Inn: od ujścia do elektrowni Passau-Ingling
Traun: od ujścia do 1,80 km
Enns: od ujścia do 2,70 km
Morawa: do 6,00 km

Polska

Rzeka Biebrza od ujścia Kanału Augustowskiego do ujścia Narwi
Rzeka Brda od połączenia z Kanałem Bydgoskim w Bydgoszczy do ujścia Wisły

Rzeka Bug od ujścia rzeki Muchawiec do ujścia Narwi

Jeziro Dąbie do granicy z morskimi wodami wewnętrznymi

Kanał Augustowski od połączenia z Biebrzą do granicy państwa, wraz z jeziorami znajdującymi się na trasie tego kanału

Kanał Bartnicki od jeziora Ruda Woda do jeziora Bartęzek włącznie

Kanał Bydgoski

Kanał Elbląski od jeziora Drużno do jeziora Jeziorak i jeziora Szelaż Wielki, wraz z tymi jeziorami i jeziorami na trasie kanału oraz szlak boczny żeglowny w kierunku miejscowości Zalewo od jeziora Jeziorak do jeziora Ewingi włącznie

Kanał Gliwicki wraz z Kanałem Kędzierzyńskim

Kanał Jagielloński od połączenia z rzeką Elbląg do rzeki Nogat

Kanał Łaczański

Kanał Ślesiański wraz z jeziorami na jego trasie oraz jezioro Gopło

Kanał Żerański

Rzeka Martwa Wisła od Wisły w miejscowości Przegalina do granicy z morskimi wodami wewnętrznymi

Rzeka Narew od ujścia Biebrzy do ujścia do Wisły, wraz z Jeziorem Zegrzyńskim

Rzeka Nogat od Wisły do ujścia do Zalewu Wiślanego

Rzeka Noteć (górna) od jeziora Gopło do połączenia z Kanałem Górnonoteckim, Kanał Górnonotecki oraz rzeka Noteć (dolna) od połączenia z Kanałem Bydgoskim do ujścia do Warty

Rzeka Nysa Łużycka od Gubina do ujścia do Odry

Rzeka Odra od Raciborza do połączenia z Odrą Wschodnią, która przechodzi od Przekopu Klucz-Ustowo w rzekę Regalicę, wraz z tą rzeką i jej bocznymi odgałęzieniami do jeziora Dąbie oraz szlak boczny Odry od śluzy Opatowice do Śluzy Miejskiej we Wrocławiu

Rzeka Odra Zachodnia od jazu w miejscowości Widuchowa (704,1 km rzeki Odry) do granicy morskich wód wewnętrznych, wraz z bocznymi odgałęzieniami oraz Przekop Klucz-Ustowo łączący Odrę Wschodnią z Odrą Zachodnią

Rzeka Parnica i Przekop Parnicki od Odry Zachodniej do granicy z morskimi wodami wewnętrznymi

Rzeka Pisa od jeziora Roś do ujścia do Narwi

Rzeka Szkarpa od Wisły do ujścia do Zalewu Wiślanego

Rzeka Warta od Jeziora Ślesiańskiego do ujścia do Odry

Wielkie Jeziora Mazurskie obejmujące jeziora połączone rzekami i kanałami tworzącymi główny szlak od jeziora Roś (włącznie) w miejscowości Pisz do Kanału Węgorzewskiego (włącznie) w miejscowości Węgorzewo, wraz z jeziorami: Seksty, Mikołajskie, Tałty, Tałtowisko, Kotek, Szymon, Szymoneckie, Jagodne, Boczne, Tajty, Kisajno, Dargin, Łabap, Kirsajty oraz Święcajty wraz z Kanałem Giżyckim i Kanałem Niegocińskim oraz kanałem Piękna Góra, wraz z bocznym szlakiem Jeziora Ryńskiego (włącznie) w miejscowości Ryn do Jeziora Nidzkiego (do 3 km, stanowiącego granicę z rezerwatem „Jezioro Nidzkie”), wraz z jeziorami: Bełdany, Guzianka Mała i Guzianka Wielka

Rzeka Wisła od ujścia Przemszy do połączenia z Kanałem Łaczańskim i od ujścia tego kanału w Skawinie do ujścia Wisły do Zatoki Gdańskiej, z wyłączeniem Zbiornika Włocławskiego

Rumunia

Dunaj: od granicy serbsko-rumuńskiej (1 075 km) do Morza Czarnego przy odnodze Dunaju Sulinie

Kanał Dunaj – Morze Czarne (64,410 km długości): od połączenia z rzeką Dunaj, na 299,300 km Dunaju w miejscowości Cernavodă (odpowiednio na 64,410 km kanału), do portu Południowa Konstanca–Agigea (na 0 km kanału)

Kanał Poarta Albă – Midia Năvodari (34,600 km długości): od miejsca połączenia z kanałem Dunaj – Morze Czarne na 29,410 km w miejscowości Poarta Albă (odpowiednio 27,500 km kanału) do portu Midia (0 km kanału)

Słowacja

Dunaj: od 1 880,26 km do 1 708,20 km biegu rzeki

Kanał Dunajski: od 1 851,75 km do 1 811,00 km biegu rzeki

Rzeka Wag: od 0,00 km do 70,00 km biegu rzeki

Rzeka Morawa: od 0,00 km do 6,00 km biegu rzeki

Rzeka Bodrog: od 49,68 km do 64,85 km biegu rzeki

Jeziora zaporowe: Oravská Priehrada, Liptovská Mara, Zemplínska Šírava

Szwecja

Jezioro Mälaren

Saltsjön, porty Sztokholm i Värmdölandet

Obszar od odpływów jeziora Mälaren w Sztokholmie, odpowiednio w Norrström, Slussen i Hammarbyslussen, ograniczony łądem stałym i mostem Lidingöbron oraz linią biegnącą przez latarnię Elfviksgrund o azymucie 135-315 stopni; linią między Mellangårdsholmen a Högklevsudda w Baggensfjärden; Örsundet między Ingarö a Fågelbrolandet; linią od Rönnäsudda przez latarnię Tegelhällan i latarnię Runö do Talatta w Djurö; linią przebiegającą przez Vindöström między Vindö a Värmdölandet; oraz przez wyspy położone na tym obszarze.

Kanał Södertälje i porty Södertälje

Kanał Södertälje i porty Södertälje, od północy ograniczone służą Södertälje, a od południa równoleżnikiem N 59° 09' 00".

Kanał Trollhätte, Göta älv i Nordre älv

Obszar od równoleżnika przez stawę Bastugrund w południowej części jeziora Vänern do mostu Älvsborg i rzeki Nordre älv do południka E 11° 45' 00".

Kanał Göta

Na wschodzie od służy Mem do mostu Motala, w tym jezioro Asplången, jezioro Roxen i jezioro Boren; na zachodzie od południka biegnącego przez latarnię Rödesund Norra Yttre w Karlsborgu do służy Sjötorp, łącznie z systemem jezior, przez który przechodzi kanał.

(¹) W przypadku statków, których port macierzysty znajduje się gdzie indziej, należy uwzględnić art. 32 Traktatu o współpracy Ems-Dollart z dnia 8 kwietnia 1960 r. (BGBl. 1963 II, s. 602).".

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK II

**MINIMALNE WYMAGANIA TECHNICZNE MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO JEDNOSTEK PŁYWA-
JĄCYCH PO ŚRÓDLĄDOWYCH DROGACH WODNYCH REJONÓW 1, 2, 3 i 4**

Wymaganiami technicznymi mającymi zastosowanie do jednostek są wymagania określone w normie ES-TRIN 2021/1.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/1309**z dnia 2 sierpnia 2021 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [„Värmländskt skrädmjöl” (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Szwecji o rejestrację nazwy „Värmländskt skrädmjöl” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, należy zatem zarejestrować nazwę „Värmländskt skrädmjöl”,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Värmländskt skrädmjöl” (ChOG) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 1.6: Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone, zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 sierpnia 2021 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Janusz Wojciechowski
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 136 z 19.4.2021, s. 8.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/1310**z dnia 6 sierpnia 2021 r.****w sprawie sprostowania niektórych wersji językowych rozporządzenia (UE) nr 1178/2011 ustanawiającego wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do załóg w lotnictwie cywilnym zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23 ust. 1 i art. 27 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Szwedzka wersja językowa rozporządzenia Komisji (UE) nr 1178/2011 ⁽²⁾ zawiera nadmiar tekstu w załączniku I (część FCL) podczęść A pkt FCL.025 lit. b) pkt 4, co sugeruje, że zastosowanie ma dodatkowy warunek.
- (2) Francuska wersja językowa rozporządzenia (UE) nr 1178/2011 zawiera błąd, który zmienia znaczenie tekstu, w załączniku I (część FCL) podczęść J sekcja 2 pkt FCL.905.FI lit. c) zdanie wprowadzające.
- (3) Niemiecka wersja językowa rozporządzenia (UE) nr 1178/2011 zawiera błędy, które zmieniają znaczenie tekstu, w załączniku I (część FCL) dodatek 9 część B pkt 7 „Uprawnienia na klasę – samoloty wodne”, tabela, sekcja 1 pkt 1.5, 1.6 i 1.7 oraz w załączniku IV (część MED) podczęść B sekcja 2 pkt MED.B.070 lit. c) pkt 3 zdanie pierwsze.
- (4) Należy zatem odpowiednio sprostować francuską, niemiecką i szwedzką wersję językową rozporządzenia (UE) nr 1178/2011. Sprostowanie nie ma wpływu na pozostałe wersje językowe.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu, o którym mowa w art. 127 rozporządzenia (UE) 2018/1139,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1*(nie dotyczy wersji polskiej)***Artykuł 2**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 212 z 22.8.2018, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1178/2011 z dnia 3 listopada 2011 r. ustanawiające wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do załóg w lotnictwie cywilnym zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 (Dz.U. L 311 z 25.11.2011, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 sierpnia 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2021/1311

z dnia 30 lipca 2021 r.

w sprawie uznania Hrvatski Registar Brodova (Chorwackiego Rejestru Statków) jako instytucji klasyfikacyjnej dla statków żeglugi śródlądowej zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1629

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1629 z dnia 14 września 2016 r. ustanawiającą wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej, zmieniającą dyrektywę 2009/100/WE i uchylającą dyrektywę 2006/87/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 21 ust. 1,

po skonsultowaniu się z komitetem ustanowionym na mocy art. 7 dyrektywy Rady 91/672/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie wzajemnego uznawania krajowych patentów żeglarskich uprawniających do przewozu rzeczy i osób żeglugą śródlądową ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Chorwacja przedłożyła Komisji wniosek o uznanie Hrvatski Registar Brodova (zwanego dalej „HRB”) za instytucję klasyfikacyjną zgodnie z dyrektywą (UE) 2016/1629.
- (2) Chorwacja przedłożyła również niezbędne informacje i dokumentację w celu umożliwienia Komisji sprawdzenia, czy spełnione są kryteria uznania.
- (3) Ponieważ Centralna Komisja Żeglugi na Renie (CKŻR) zgromadziła znaczną wiedzę fachową w zakresie opracowywania i aktualizacji wymagań technicznych dla statków żeglugi śródlądowej oraz w celu wspierania opracowywania jednolitych wymogów w tej dziedzinie, Komisja zwróciła się do sekretariatu CKŻR o przedstawienie sprawozdania mającego na celu ułatwienie analizy technicznej danych dotyczących HRB.
- (4) Po dokonaniu oceny informacji i dokumentacji dołączonych do wniosku o uznanie, przy uwzględnieniu sprawozdania przygotowanego przez sekretariat CKŻR, Komisja doszła do wniosku, że HRB spełnia kryteria określone w załączniku VI do dyrektywy (UE) 2016/1629,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Hrvatski Registar Brodova zostaje uznany za instytucję klasyfikacyjną dla statków żeglugi śródlądowej zgodnie z dyrektywą (UE) 2016/1629.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 252 z 16.9.2016, s. 118.

⁽²⁾ Dz.U. L 373 z 31.12.1991, s. 29.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 lipca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)